

Νέοι· τὸ κάθε τί εὐνᾶται καὶ κατορθώη διότι εἰστε ἱκανοὶ δι' ὅλα.

Ξηγημετρῆστε τὴν δυνάμιν τῆς θελήσεώς σας καὶ τότε θὰ ἴδετε τὴν ἀλθθειαν τῶν λόγων αὐτῶν.

Ἐμπρός λοιπόν. Εἰσθε ἐφωδιασμένοι μὲ τὴν ἐπαράτητα ὑλικῆ, τὸν σκοπὸν καὶ τὰ μέσα τῆς ἐπιδιώξεως τοῦ σκοποῦ.

Σκοπὸς εἶναι ἡ δημιουργία τῆς νέης γενιᾶς καὶ θᾶναι καλύτερη ἀπὸ τὴν παλαιάν. Μέσα εἶναι ἡ θέλησις καὶ τὸ δίκαιον τοῦ ἀγῶνος.

Δημιουργήστε τὸ ἀποτέλεσμα.

Ἐκεῖ μαθηταὶ ἀκούεται μὲτ' ἰσοφρονήσεως φωνή. Μόλις ἀκούεται. Μόλις ἀκούεται γιατί κάτι τὴν πιέζει καὶ δέν τὴν ἀφίνει νὰ ἀκουσθῆ. Μὰ αὐτὸ τὸ κάτι θάρθη καιρῶς καὶ θὰ χαλᾶσῃ, θὰ χάσῃ τὴν δυνάμιν του καὶ τότε θὰ ἀκουσθῆ ὑπέροχος καὶ γλυκεῖα ἡ φωνὴ ἐκεῖνη.

Καί, θὰ ἀκουσθῆ γιατί εἶναι φωνὴ τοῦ δικαίου, ἡ φωνὴ καὶ βγαίνει ἀπὸ τὰ στήθεα τοῦ ἀδύνατου, τοῦ δούλου, τοῦ καταπιεζομένου. Καὶ θὰ ἐγερθῆ, ἡ φωνὴ ἐκεῖνη, ἡ φωνὴ ὅχι ἐγώπικῃ ἢ συμφωνίῃ ἀλλὰ ἡ φωνὴ μίσους καὶ καταδίκης. καὶ μίσους· γιατί τὸ μῖσος εἶναι κάποτε ἀνθρωπικώτερον καὶ ὑγιέστερον παρὰ ἡ ἀγάπη. Καὶ ἡ καταδίκη εἶναι ἀναγκαιότερα ἀπὸ τὴν ^{συγγνώμην} ~~συγγνώμην~~.

Τί εἶσαι ἐπὶ τέλους ἄνθρωπε καὶ ὅταν εὐρεθῆς εἰς μίαν καλύτεραν θέσιν γέρεσαι εἰς τοὺς ἄλλους ὡσὸν καὶ ἦσαν κτήνη. Κατέμα ~~κατέμα~~ διὰ μίαν στιγμὴν εἰς τὴν θέσιν ἐκεῖνου καὶ περιφρονεῖς τῶρα, σκέψου ὅτι καὶ σὺ εἶσαι ἄνθρωπος, ἴσως χειρότερος ἀπὸ ἐκεῖνον, καὶ τότε θὰ ἴδῃς τὸ ὀλοφάνερρον τοῦ λάθους σου καὶ θὰ μετανοήσῃς ^{νοήσῃς} ~~δοσάλλῃς~~.

Ἦ ναι, θὰ μετανοήσῃς. Πιθανὸν νᾶμὴ τὸ θελήσῃς, μὰ μὴ ξεχνᾶς, πῶς κάποτε, ὅποια θέση καὶ ἂν κρεττὴ τὸ σῶμα, ἡ ψυχὴ εἶναι γονατισμένη. καὶ μὴ ξεχνᾶς ποτὲ πῶς πιθανὸν καὶ βρεθῆς καὶ σὺ στὴ θέση τοῦ ἄλλου, ἐκεῖνου καὶ ἀπὸ τὰ ὕψη τῆς προσαίρου ματαίας εὐθυμερίας σου περιφρονῆς καὶ τότε ^{ἀπὸ} ~~ἀπὸ~~ θὰ θέλεις νὰ συμπεριφέρονται σὲ ὡσὸν ὅπως σὺ συμπεριφερόσουν.

Κάποτε μερικά πράγματα εἶναι τόσο ὀλοφάνερα ὥστε νὰ εἶναι περιττὸν καὶ τὸ κοῦμεν, καὶ ὅμως ὄχι μόνον δέν εἶναι περιττὰ ἀλλὰ εἶναι ἀνγκαία, ἀναγκαιότατα μάλιστα.

Γιατί κάτι ποὺ φαίνεται εἶναι κολλῆς φορές καὶ ἀπαράτητο ἀπὸ κάτι ποὺ δὲ φαίνεται.

Τὸ καὶδὲ κρέκει νὰ ἔχη τὴν σχετικὴν ἐλευθερίαν κινήσεως καὶ δράσεως. μισοὶ μόνον ἔτσι θὰ ἀναπτύξῃ τὴν κρητορουσίαν καὶ τὴν αὐτοπεποίθησιν του.

Αἱ συζητήσεις εἶναι ἀπαραίτηται. Ἐνισχύουν τὸ θάρρος καὶ κἀμνουν διαυγῆς τὸ μυαλό. Ἐκεῖ ὁ μαθητὴς μαθαίνει νὰ ἔχη τὸ θάρρος τῆς γνώμης του.